

tionis genere consentiēt, eiūsq; uim,
 ac uarietatē subsequētur. C. F. Nun-
 quid nam de oratore ipso restat? C. P.
 Nihil sanē prāter memoriā, quæ
 est gemina literaturæ quodammo-
 do, & in dissimili genere persimilis.
 Nam ut illa constat ex notis literarū,
 & ex eo, in quo exprimuntur illæ no-
 tæ, sic confectio memoriæ tanquam
 cera locis utitur, & in his imagines,
 ut literas collocat. C. F. QVONIAM igitur
 uis oratoris omnis exposita est,
 quid habes de orationis præceptis
 dicere? C. P. Quatuor esse eius par-
 tes, quarum prima, & postrema ad
 motū animi ualet. is enim initijs est,
 & perorationibus concitandus. Se-
 cunda narratio, & tertia confirma-
 tio fidem facit orationi. Sed amplifi-
 catio quanquā habet propriū locū,
 sæpe etiam primum, postremum qui-
 dem ferē semper, tamen reliquo in
 cursu orationis adhibenda est, maxi-
 méq; cum aliquid aut confirmatum
 est, aut repræhensum. Itaq; ad fidem
 quoq;